

(Λουκ. ιη' 35-43)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχῶ, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο, τί εἶη τοῦτο; Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Μετάφραση

Στο μεταξύ, καθώς πλησίαζε πια στην Ιεριχώ, συνέβη το εξής περιστατικό. Ένας τυφλός καθόταν στην άκρη του δρόμου και ζητιάνευε. Κι' όταν άκουσε να περνάει κόσμος, ρωτούσε να μάθει σαν τι να συνέβαινε. Τον πληροφόρησαν, λοιπόν, ότι περνάει ο Ιησούς ο Ναζωραίος. Τότε αυτός άρχισε να φωνάζει δυνατά: Ιησού, Γιε του Δαβίδ, ελέησέ με. Μα εκείνοι που βιάδιζαν μπροστά, τον μάλωναν για να σωπάσει. Εκείνος όμως φώναζε ακόμα περισσότερο: Γιε του Δαβίδ, ελέησέ με! Στάθηκε τότε ο Ιησούς και πρόσταξε να τον φέρουν κοντά του. Κι' όταν πλησίασε, τον ρώτησε: Τί θέλεις να σου κάνω: Κι εκείνος απάντησε Κύριε, να ξαναδώ! Τότε ο Ιησούς του είπε: Να ξαναδείς! Η πίστη σου σε έσωσε! Και μεμιάς ξαναβρήκε την όρασή του κι' ακολουθούσε τον Ιησού δοξολογώντας το Θεό! Κι όλος ο λαός, μόλις το είδε αυτό, δοξολόγησε το Θεό.

(Εφες. στ' 10-17)

Τοῦ λοιποῦ ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ [τὰ] πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἔστιν ῥῆμα θεοῦ.

Μετάφραση

Τέλος, ἀδελφοί μου, γίνεσθε δυνατοὶ διὰ τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τοῦ κράτους τῆς δυνάμεώς του. Ἐνδυθῆτε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ μπορέσετε νὰ ἀντισταθῆτε εἰς τὰ τεχνάσματα τοῦ διαβόλου, διότι δὲν διεξάγομεν πάλην μὲ σάρκα καὶ αἷμα, ἀλλὰ μὲ τὰς ἀρχάς, τὰς ἐξουσίας, τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκοτεινοῦ τούτου κόσμου, μὲ τὰ πονηρὰ πνεύματα εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Διὰ τοῦτο ἐνδυθῆτε μὲ τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ μπορέσετε νὰ ἀντισταθῆτε κατὰ τὴν πονηρὰν ἡμέραν καί, ἀφοῦ ἐκτελέσετε ὅλα, νὰ σταθῆτε. Σταθῆτε ὄρθιοι λοιπόν, ἀφοῦ ζωσθῆτε τὴν μέση σας μὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐνδυθῆτε τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης· εἰς τὰ πόδια σας ὑποδήματα διὰ νὰ εἴσθε ἔτοιμοι διὰ τὸ χαρμόσουνον ἄγγελμα τῆς εἰρήνης. Πάνω ἀπὸ ὅλ' αὐτὰ νὰ πάρετε τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ μπορέσετε νὰ σβήσετε ὅλα τὰ φλογερὰ βέλη τοῦ πονηροῦ, καὶ δεχθῆτε τὴν σωτηρίαν διὰ περικεφαλαίαν, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, δηλαδὴ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.